

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

એક ખુલાસો.

અમે અમારા માગશર માસના ચંદ્રમાં જિનેશ્વર ભગવાનની પૂજામાં ચંદનની વપરાશ સંબંધી લખ્યું છે. પરંતુ પ્રવર્તક શ્રીમદ્ કાન્તિવિજયજી તથા મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી તથા મુનિરાજ શ્રી ભકિત વિજયજી આદિ તરફથી ખુલાસો આવ્યો છે કે,

સચ્ચન્દનં સંકાશ્મીરં વિનાર્ચન વિરચ્યતે ।

એ પ્રમાણે આચારોપદેશ અથવા કહેવું છે. (એનો અર્થ એવો છે કે કેસરમિશ્ર ઉત્તમ ચંદન વિના પૂજા થાય નહિં).

નમઃ પુણાકર સત્ ૭શિવદાયક. ૧

જગતમાં જન જે ભ્રમથી ભમે,

ભવતણાં દરસમાં દરસથી દૂરમે;

પ્રભુ નહિં સુખ તે જન પામતાં,

કદિ ન તે શરણે તુજ આવતાં. ૨

વચનથી જિન નામ મુખે કહો,

૧ સંસારરૂપ સાગરને તારનારા ૨ જગતનાલોકના. ૩ પાપને દૂરનારા. ૪ કૃપા-દયાને ધારણ કરનારા. ૫ કર્મને નાશ કરનારા. ૬ શુભોની ખાણરૂપ, ૭ મોક્ષને આપનારા. ૮ સંસારના મુખમાં. ૯ આનંદથી,

૨૨૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

‘શ્રવણમાં જિન વાણી સદા શ્રવણે;
મન ન તે હૃદયે જિનનું કરે,
કરથકી જિન પૂજન આચરે. ૩

અક્ષય તૃતીયા.

આ પવિત્ર તિથિનો મંગલમય દિવસ ભારત વર્ષ ઉપર પ્રખ્યાત છે. એ દિવસનો વિચાર અને સ્મરણ કરવાથી પણ જૈન પ્રજના મનમાં આનન્દ થાય તેવું છે. એ દિવસ જૈન ઇતિહાસમાં પ્રખ્યાત રીતે પવિત્ર ગણાયેલો છે. અક્ષય સુખ, અક્ષય સંપત્તિ, અક્ષય જ્ઞાન, અક્ષય દાન અને અક્ષય યોધ—એ સર્વ અક્ષય રીતે સંપાદન કરવાનું સાધન—એ અક્ષય તૃતીયાનો દિવસ છે.

આ પવિત્ર મંગલમય દિવસની ઉત્પત્તિ આદિ પ્રભુના ઇતિહાસમાંથી થયેલી છે. જગત્ના મહોપકારી આદિ પ્રભુ અને શ્રેયાંકુમાર—એ ઉચ્ચ દિવ્ય નાયકોના યોગથી આ માંગલ્ય પર્વ પ્રગટ થયેલું છે. તેઓમાં એક સેવ્ય અને બીજો સેવક છે તથા એક દાતા અને બીજો દાન પાત્ર છે. એ દિવ્ય યુગલમાંથી આ પવિત્ર પર્વ પ્રચાર પામેલું છે.

જગત્પતિ આદીશ્વર ભગવાન જ્યારે પ્રથમ ચારિત્ર લઈ વિચરતા હતા, ત્યારે અજ્ઞાની લોકોએ પ્રભાવક પ્રભુનો અનગાર ધર્મ સમજ્યા વગર માત્ર ભક્તિ વશ થઈને તેમને હાથી, ઘોડા કન્યા, સુવર્ણ, મણિ, અને મુક્તાદિ વગેરે અર્પણ કરવા હોડતા હતા. જગત્પતિ અને અનગાર પતિ પ્રભુ તેની ઉપેક્ષા કરતા હતા. કારણ કે, તે મહાનુભાવ ત્રિલોકપતિ અને ત્રિલોકના રાજા હતા, તે છતાં તે મહાપદવી તૃણ સમાન ગણી અને વિષય ભોગ રૂપ સાંસારિક સુખને કિંપાક ફલની સમાન માની અનગાર ધર્મ

૧ કાનમાં ૨ મહણ કરે. ૩ હાથ વડે.

અક્ષયતૃતિયા.

૨૨૩

સ્ત્રીકારી મોક્ષ સુખને માટે યત્ન કરતા હતા. રાગ દ્વેષના વિકારના કારણરૂપ એક પરમાણુ માત્ર પણ ગ્રહણ કરવાની ઇચ્છા કરતાં નહતા.

ઋષભ પ્રભુના પુત્ર બાહુબલિના પુત્ર સોમયશાનો શ્રેયાંસ નામે કુમાર ગજપુરની રાજધાનીમાં મેહેલ ઉપર સુતો હતો. તેણે સ્વપ્નામાં જોયું કે, સ્વામ થઈ ગયેલા મેરૂપર્વતને તેણે અમૃતના કલશથી પખાલીને ઉજળો કર્યો. તેજ રાત્રે સુષુપ્તિ નામના એક શેઠને સ્વપ્ન આવ્યું કે, સૂર્યના મંડળમાંથી હજાર કીરણો ખરી પડ્યાં તે શ્રેયાંસ કુમારે સૂર્યના ણિંગમાં પાછા સ્થાપિત કર્યો. તેવીજ રીતે ગજપુરના મહારાજા સોમયશાને પણ સ્વપ્ન આવ્યું કે, એક પરાક્રમી સુલટને તેના જણાં શત્રુઓએ ઘેરી લીધો અને તેથી તે આકુળ વ્યાકુળ થઈ ગયો છેવટે શ્રેયાંસ કુમારની સહાયથી તે વિજયી થયો. આ ત્રણે સ્વપ્નાં તેઓએ રાજસભામાં એકઠા મળી પરસ્પર જણાવ્યાં. તે ઉપરથી તેમણે નિશ્ચય કર્યો કે, આજે શ્રેયાંસ કુમારને મોટો અપૂર્વ લાલ થશે. આ લાલથીજ અક્ષય તૃતીયાની ઉત્પત્તિ પ્રાદુર્ભાવને પામી છે.

વસંતનો વિરામ અને ગ્રીષ્મની પ્રવૃત્તિને વખતે વૈશાખ માસ પ્રવર્તતો હતો. તે માસની શુકલ તૃતીયાને દિવસે આદિનાથ પ્રભુ આહારને માટે ભમતાભમતા શ્રેયાંસ કુમારના રાજમેહેલ પાસે આવી ચડ્યા. તે વખતે રાજકુમાર મેહેલના ગોખ ઉપર બેઠો હતો. સાધુ સ્વરૂપ ભગવંતની મનોહર મુદ્રા દેખી શ્રેયઃસાધક શ્રેયાંસ કુમાર વિચાર કરવા લાગ્યો--આ મનોહર મુદ્રા પૂર્વે કેાઈવાર મારા જોવામાં આવી છે. ઉઠાપોઠા કરતાં તેને જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન પ્રગટ થઈ આવ્યું. જાતિસ્મરણ એ મતિજ્ઞાનનો એક ભેદ છે; તેથી મતિના મનનથી પોતે પૂર્વે ભગવાનની સાથે જે નવ ભવ કર્યા હતા, તે તેના હૃદયની આગળ દૃશ્યમાન થયા. ધનસાર્થવાહુ, યુગ્મી, દેવતા, અને મહાબલ એ ચાર ભવ થયા પછી પાંચમાં લક્ષિતાંગ દેવના ભવમાં પોતે સ્વયંપ્રભા નામે દેવી થયેલ, ત્યારથી પ્રભુની સાથે

૨૨૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

જોડાએલ પોતાનો સંબંધ તેના સ્મરણ માર્ગમાં આરૂઢ થયો, પછી છઠે ભવે લલિતાંગનો જીવ વજ્રધર રાજ્ય થયો અને સ્વયંપ્રભાનો જીવ શ્રીમતી રાણી થયો. સાતમે ભવે બંને યુગ્મી થયા અને આઠમે ભવે સૌધર્મ દેવલોકે બંને દેવતા થયા; નવમે ભવે ભગવાન્નો જીવ જીવાનંદ નામે વૈદ્ય અને શ્રેયાંસનો જીવ કેશવ નામે શ્રેષ્ઠિપુત્ર થયો. તે ભવે તે બંને મૈત્રીના પવિત્ર સંબંધમાં જોડાયા હતા. તે પછી દશમે ભવે અચ્યુત દેવલોકમાં બંને મિત્ર દેવતા થયા. અગીયારમે ભવે ભગવંતનો જીવ ચક્રવર્તી અને શ્રેયાંસનો જીવ તેમનો સારથિ થયો. બારમે ભવે બંને સર્વર્થ સિદ્ધ વિમાનમાં દેવતા થયા અને તે પછી આ ભગવાન રૂપભદ્રેવ થયા અને પોતે શ્રેયાંસકુમાર થયો. આ બંધો પૂર્વવૃત્તાંત શ્રેયાંસ કુમારના હૃદયપટ ઉપર આલિખિત થઈ ગયો. તરતજ એ પુણ્યવાન રાજકુમાર પોતાના મેહેલના ગોખમાંથી નીચે ઉતર્યો અને જ્યાં પ્રભુ આહાર નિમિત્તે ઉભા હતા, ત્યાં આવીને તેણે ભગવાનને ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરી અંજલિ જોડી ઉભા રહી આ પ્રમાણે કહ્યું—સ્વામી, આજે મારું જીવન કૃતાર્થ થયું છે. આપ મારી ઉપર કૃપા કરો. હું આ સંસારના તાપથી તાપિત છું. મારો ઉદ્ધાર કરો. મહાનુભાવ, મારે આપને પ્રતિલાભિત કરવા છે, હું આ પ્રાસુક આહાર દાનના વિધિથી અજ્ઞાત છું. અઢાર કોડા કોડી સાગરોપમ સુધી વિચ્છેદ થઈ ગયેલ પ્રાસુક આહાર દાનનો વિધિ પ્રગટ કરી મને કૃતાર્થ કરો. જગત્પતિ, અત્યારે મારા ઘરમાં એકસોને આઠ ઇંજીરસના ઘડા છે, તે મારે ભેટ દાખલ આવેલા છે. અને તે વળી પ્રાસુક છે. શ્રેયાંસનાં આવાં વચન સાંભળી અતુ-જ્ઞાની પ્રભુએ તે આહાર નિર્દોષ જાણી પોતાના બે કર પાત્રમાં મોહોરી લીધો. પાણિપાત્ર લખ્ધિના પ્રભાવથી એ મહાનુભાવના કરપાત્રમાં એકસો આઠ ઘડાનો ઇંજીરસ સમાઈ ગયો. તેની ઉચ્ચ શિખા ચડી પણ તેમાંથી એક ખિંદુ પૃથ્વીપર પડ્યો નહિ.

પરમ કૃપાળુ સુપાત્ર શ્રી રૂપભદ્રેવ પ્રભુને નવ કોટી વિશુદ્ધ

અક્ષયતૃતિયા.

૨૨૫

આહાર દેવાથી મહાદાની શ્રેયાંસ કુમારના હૃદયમાં શુદ્ધ મન વચન અને કાયાથી આનંદનો સમૂહ એવો પ્રગટી નીકળ્યો; કે જે તેના હૃદયમાં અને શરીરમાં સમાયો નહીં. દાનવીર શ્રેયાંસકુમાર આનંદના ઉભરામાં આ પ્રમાણે બોલી ઉઠ્યો. અહા !! આજે મારા કેવાં લાગ્ય ? મારો પૂર્વનો પુણ્યરાશિ આજે પ્રાદુર્ભાવને પામ્યો, ત્રણ જગતના પુત્ર્ય અને અનંતગુણના નિધાન શ્રી રૂપલદેવ ભગવાને મારે હાથે આહાર વેઢ્યો. તે મહાનુભાવે મારી ઉપર પૂર્ણ પ્રાસાદ કર્યો. આજ મારા પાપસંતાપ દૂર થઈ ગયા અને મારા શ્રાવક જીવનનું સાફલ્ય થઈ ગયું.

શ્રેય: સાધક શ્રેયાંસ કુમાર આ પ્રમાણે ભાવના ભાવતો હતો, ત્યાં દેવતાઓએ પંચદિવ્ય પ્રગટ કર્યો અને “અહો દાનં અહો દાનં” એવી ઉદ્ઘોષણા કરી દિશાઓને ગળવી મુકી; તેમાં હંદુભિના નાદે મોટો વધારો કર્યો. તે વખતે શ્રેયાંસ કુમારનો દરબાર સુવર્ણથી, ત્રણ ભુવન ધાન્યોથી અને આદિનાથ પ્રભુ ઇશ્વરસના પ્રવાહથી ભરપૂર થઈ ગયા. ધર્મવીર શ્રેયાંસ કુમારનો આત્મા નિરૂપમ સુખનું ભાજન બની ગયો.

વૈશાખ માસની શુકલ તૃતીયાને દિવસે શ્રી ઋષભ પ્રભુનું શ્રેયાંસ કુમારને ઘેર ઇશ્વરસથી પારણું થયું, એ મહાદાન તેને અક્ષય સુખનું કારણ થયું, તે માટેજ એ પવિત્ર દિવસ આ ભારત વર્ષમાં અક્ષય તૃતીયાના નામથી પ્રખ્યાત થયો છે. અથવા ઇશ્વરસના દાનને લઈને તે ઇશ્વરતૃતીયા પણ કહેવાય છે. આ અક્ષય તૃતીયા નો પ્રભાવ જુદે જુદે રૂપે ભારત વર્ષની પ્રજા તેને ઉજવે છે, પણ એ પ્રભાવનું ખરું માહાત્મ્ય તો શ્રેયાંસ કુમારને લઈને વિખ્યાત થયેલું છે. અક્ષયતૃતીયાના અક્ષય દાનથી મહાનુભાવ શ્રેયાંસ મોક્ષ પદવીનો અધિકારી બન્યો હતો; તેથી તે અક્ષય તૃતીયાની સાથે મહાનુભાવ શ્રેયાંસ કુમારનું યશોગાન જન પ્રજા અદ્યાપિ ગાય છે.

આ પવિત્ર પર્વનું આરાધન કરવાને માટે આર્હત શાસ્ત્રોમાં

૨૨૬

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

સારી રીતે કહેલું છે. અક્ષય તૃતીયાના અક્ષય પર્વને દિવસે જૈન-પ્રજાએ સુપાત્ર ને અક્ષય દાન આપવાનું છે, અક્ષય શીલ પાળવાનું છે, અક્ષય તપ આચરવાનું છે, અક્ષય ભાવના ભાવવાની છે, અને અક્ષય પુણ્યને આપનાર પ્રભુની પૂજા તથા સ્નાત્ર મહોત્સવ કરવાના છે.

એક મહાનુભાવ આચાર્યના બોધ વચનો આ પ્રસંગે સ્મરણીય છે. તેઓએ ભારતની જૈન પ્રજાને નીચે પ્રમાણે બોધ આપ્યો છે, તે દરેક જૈન વ્યક્તિએ પોતાના હૃદયમાં કોતરી રાખવા યોગ્ય છે. હે ભવ્ય પ્રાણીઓ, તમારું મન સુખમાં અને દુઃખમાં સંપત્તિમાં અને વિપત્તિમાં સમભાવે રાખજો. તેવી રીતે વર્તનાર મનુષ્ય સુખી થાય છે. મન એ વિલક્ષણ પદાર્થ છે. તેની ચપલતા દૂર કરવી ઘણીજ અશક્ય છે. આ સંસારના પ્રળવ ઝાંઝાવાતથી મનની ચપલતા વધ્યા કરે છે. તેને સ્થિર રાખવામાં કયું બલ મેળવવું જોઈએ ? એ વાત દરેક મનુષ્યે સમજવાની છે. વહી મનુષ્ય ક્રીયા બળવડે પોતાને અટલ રાખી શકે ? તે સારી રીતે તેને વિચારવાનું છે. ધનબલ નિમેષ માત્રમાં ઓછું થઈ જાય છે, શરીરબળ રોગને લીધે ક્ષીણ થઈ જાય છે અને મિત્ર બલ ક્ષણ માત્રમાં છિન્ન ભિન્ન થઈ જાય છે ત્યારે ક્રીયા બળવડે મનુષ્ય નાની મોટી વિપત્તિમાં અટલ રહી શકે ? માત્ર ધર્મબલ વડેજ. ધર્મબળથી મનની ચંચળતા દૂર થઈ શકે છે. એટલુંજ નહિ પણ ધર્મબળ અને જ્ઞાન બળ મળીને મનુષ્યનું રક્ષણ થઈ શકે છે. પૃથ્વીનો ઇતિહાસ ઉઘાડીને જુઓ તો જણાશે કે ક્રીયા બળના અભાવે કરીને મનુષ્યનું અયોગ્ય સમયે પતન થયું છે. જેઓ આ ભારતની પીઠ ઉપર પ્રગટ થઈ કેવળ શરીરબળ પ્રવર્તી વી કીર્ત્તિ સંપાદિત કરવા તત્પર થયા છે, તેઓની કીર્તિ ધર્મબળ વિના ઝાંખી થઈ ગયેલી છે. બાહુબળ, લોકબળ અને ધનબળ સાથે જો ધર્મબળ જોડાયેલું હોય તો આ વિશાલ જગત કેવી બિન્નતિના માર્ગમાં હોત ? ભયો, આ બધો વિચાર કરી તમે ધર્મબળ સંપાદન કરજો

જૈન સોળ સંસ્કાર.

૨૨૭

અને આહુત ધર્મના ઇતિહાસમાં જે જે પ્રખ્યાત પવે ઉત્પન્ન થયેલાં છે, તે બધાં ધર્મબળની વૃદ્ધિનાં કારણ છે, એમ ધારી શુદ્ધ મન વચન અને કાયાથી તેની આરાધના કરજો.

જૈન સોળ સંસ્કાર.

૧૦ કર્ણવેધ સંસ્કાર.

અન્ન પ્રાશન સંસ્કાર થયા પછી દશમો કર્ણવેધ સંસ્કાર કરવામાં આવે છે. આ સંસ્કારમાં શ્રાવકના શિશુના કાન વીંધવામાં આવે છે. આ સંસ્કારનો ઉદ્દેશ જે રીતે સિદ્ધ કરવાને માટે તેની આવશ્યકતા દર્શાવી છે. એક વ્યવહાર રીતે આલૂષણ વિગેરે ધારણ કરવાને કર્ણવેધની આવશ્યકતા લાગે છે અને બીજી પરમાર્થ રીતે ધર્મ શાસ્ત્રને શ્રવણ કરવાના ચિન્હ રૂપે કર્ણવેધનો ઉપયોગ સહેતુક દર્શાવવામાં આવેલો છે.

આ પવિત્ર સંસ્કારમાં શુભ તિથિ, શુભ વાર અને શુભ નક્ષત્રો લેવાં કહેલાં છે. ત્રણ ઉત્તરા, રોહિણી દેવતી, શ્રવણ, પુનર્વસુ, મૃગશીર્ષ અને પુષ્ય-એ નક્ષત્રો કર્ણવેધને માટે ઉત્તમ પ્રકારનાં દર્શાવેલાં છે. તે સિવાય હસ્ત, અશ્વિની, ચિત્રા, ધનિષ્ઠા અને અનુરાધા એ નક્ષત્રો પણ કર્ણવેધને માટે ઉત્તમ પ્રકારનાં કહેલાં છે, જન્મેલાં બાળકને અગીયારમાં અને ત્રીજા સ્થાનમાં શુભ ગ્રહો હોવા નોકરો. ગ્રહ કુંડલીમાં લગ્ન રાશિમાં કુર ગ્રહ ન હોય અને લગ્નનો સ્વામિ વૃહસ્પતિ હોય તો તે કર્ણવેધ કરવામાં શુભકારી ગણેલો છે. શુભ તિથિના યોગમાં મંગલ, શુક્ર સૂર્ય અને વૃહસ્પતિ વાર હોય ત્યારે એ સંસ્કારનો સમારંભ કરવાને સૂચવેલું છે.

આ સંસ્કારમાં દિવસનીજ શુદ્ધિ જોવાની નથી પણ વર્ષની કે માસની શુદ્ધિ જોવાની છે. તેને માટે જ્યોતિષ

૨૨૮

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

શાસ્ત્રમાં દર્શાવેલું છે કે, “ગર્ભાધાન, પુંસવન, જન્મ. સૂયચંદ્ર દર્શન, ક્ષીરાશન, ચણી, શુચિ, નામ કરણ, અન્ન પ્રાશન અને મૃત્યુ, એ સંસ્કારો આવશ્યક હોવાથી પાંડિત પુરૂષોએ, તેમાં વર્ષ તથા માસની શુદ્ધિ જોવી નહીં. અને કર્ણવેધ તથા વિવાહ સંસ્કાર વિગેરેમાં વર્ષ તથા માસની શુદ્ધિ જોવાની છે. તે સાથે દિવસ તથા નક્ષત્ર વગેરેની શુદ્ધિ પણ આવશ્યક જોવાની છે.

આ કર્ણવેધ સંસ્કાર બાળકને પછી ત્રીજા, પાંચમા અને આઠમા નિર્દોષ વર્ષમાં સૂર્ય બાળવાનું હોય ત્યારે તે ઇષ્ટ માસમાં કરવામાં આવે છે. જે વર્ષમાં બાળકને બાળવાનું સૂર્ય હોય તે વર્ષ વિશેષ પણ આદ્ય કરેલું છે. જ્યારે બાળકને આ પવિત્ર સંસ્કાર કરવાનો હોય ત્યારે તે બાળક અને તેની માતાને ગૃહસ્થ ગુરૂએ અમૃતા મંત્રથી અભિમંલિત કરેલા જલ વડે મંગલગાન પૂર્વક સૌભાગ્ય વતી સ્ત્રીઓને હાથે સ્નાન કરાવવામાં આવે છે. તે સ્નાન કરતી વખતે કુલાચાર અને સંપત્તિ પ્રમાણે તેલનું વિશેષ સિંચન કરવામાં આવે છે. એ સ્નાનનો વિધિ ત્રણ, પાંચ, સાત, નવ અને અગીયાર દિવસ સુધી કરી શકાય છે. જે ઘરમાં કર્ણવેધ સંસ્કાર કરવાનો હોય, ત્યાં પૌષ્ટિકના અધિકારમાં કહેલ સર્વ પૌષ્ટિક કર્મ કરવામાં આવે છે. પછી શિવાયની આઠ માતાઓનું પૂજન પૂર્વવત્ કરવામાં આવે છે.

આ કર્ણવેધ સંસ્કારનો આરંભ બીજા ગામમાં કુલદેવતાના સ્થાનમાં, પર્વત ઉપર, નદીના તીર ઉપર અથવા ઘરમાં કરી શકાય છે. તે વિષે પોતપોતાના કુલનો આચાર જોવામાં આવે છે. તે પ્રસંગે મોદકનું નૈવેદ્ય, ગીતગાન અને મંગલાચાર વગેરે પણ પોતપોતાના કુલની રીતિ પ્રમાણે કરવામાં આવે છે.

બાળકને જ્યારે કર્ણવેધ કરવાનો હોય, ત્યારે તેને પૂર્વાભિ-મુખે આસન ઉપર બેસારી તેનો આરંભ થાય છે અને તે વખતે ગુરૂ નીચેનો વેદ મંત્ર ઉચ્ચે સ્વરે બોલે છે.

ॐ अर्द्धं श्रुतेनां गोपांगैः कालिकै रुरकालिकैः पूर्वगतै

જેન સોળ સંસ્કાર.

૨૨૯

શ્રોત્રકામિઃ પરિકર્મમિઃ સૂત્રેઃ પૂર્વાનુયોગેઃ છંદોભિર્લક્ષણૈર્ નિ-
રૂક્તૈર્ ધર્મશાસ્ત્રૈર્વિદ્ઘ કર્ણો ભૂયાત્ અર્હં ઐ ॥

આ મંત્રનો ભાવાર્થ એવો છે કે, હે બાળક, તું શ્રુત, અંગ, ઉપાંગ, કાલિક, ઉત્કલિક, પૂર્વગત, શૂલિકા, પરિકર્મ સૂત્ર, પુર્વનુયોગ, છંદ, લક્ષણ, વ્યાકરણ, નિરૂક્ત, અને ધર્મ શાસ્ત્રોથી જેના કાન વીંધાએલા છે; એવો થા.

જે શુદ્ધ વગેરે હલકા વર્ગના બાળક હોય તો તેનો નીચે પ્રમાણે મંત્ર છે.

“ ઐર્હં તવ શ્રુતિ દ્વયં હૃદયં ધર્માવિદ્ઘ મસ્તુ ॥ ”

તેનો ભાવાર્થ નીચે પ્રમાણે છે.

“ હે બાળક, તારા બે કાન અને હૃદય ધર્મથી વીંધાએલા હો ”

આ મંત્ર બોલી કર્ણવેધ કર્યા પછી તે બાળકને કોઈ વાહનમાં લઈ અથવા પુરૂષ કે સ્ત્રીના ઉત્સંગમાં બેસારીને ધર્મ-સ્થાનમાં લઈ જાય છે. ત્યાં અગાઉ કહેલા વિધિ પ્રમાણે મંડલી પૂજા કરવામાં આવે છે. પછી તે બાળકને ચતિશુરના ચરણમાં લોટાવવામાં આવે છે, તે વખતે ચતિ શુર ધર્મ લાલ આશીષ આપી તે બાળક ઉપર વિધિથી વાસક્ષેપ કરે છે. તે પછી તે બાળકને ઘરમાં લાવવામાં આવે, ત્યારે ગૃહસ્થ શુર તેના કાનમાં આભૂષણ પહેરાવે છે. આ શુભ પ્રસંગે ચતિ શુરને ચાર પ્રકારનો શુદ્ધ આહાર તથા વસ્ત્ર પાત્રનાં દાન આપવામાં આવે છે. અને ગૃહસ્થ શુરને વસ્ત્ર તથા સુવર્ણ દાન આપવામાં આવે છે. અહીં આ દશમો કર્ણવેધ સંસ્કાર સમાપ્ત થાય છે.

આ પવિત્ર સંસ્કારનો હેતુ પણ કુલાચારને પુષ્ટિ આપનારો અને ધાર્મિક વૃત્તિને વધારનારો છે. આ સંસ્કારનો ઉદ્દેશ કેવો ઉત્તમ છે, તે તેના મંત્ર ઉપરથી જણાઈ આવે છે. મંત્રની અંદર બાળકને એવો બોધ આપવામાં આવ્યો છે કે, જે બોધ તેની ભવિષ્યની ધાર્મિક વૃત્તિને ઉત્તેજિત કરનારો છે. જેની અંદર

૨૩૭

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

તે સંસ્કારના અધિકારી બાળકને જણાવવામાં આવેછે કે, હે બાળક, આ વખતે અમે આ તારા કાનને વીંધીએ છીએ; તેતો માત્ર દ્રવ્ય તથા વ્યવહારને લઇને છે, પણ ખરી રીતે તારા કાન શ્રુત, અંગ, ઉપાંગ, કાલિક, ઉત્કાલિક, પૂર્વગત, ચૂલિકા, પરિકર્મ સૂત્ર, પૂર્વાનુયોગ, છંદ, લક્ષણ વ્યારણ, નિરૂક્ત, અને ધર્મશાસ્ત્રોથી વીંધાયેલા થાઓ-અર્થાત્ તે શ્રુતાદિકતુ શ્રવણ કરી તું તારા કાનને પવિત્ર કર્ય, તે શ્રવણે દ્રિયનો ઉપયોગ સંસ્કારના દુર્વાક્ય સાંભળવામાં કરવાનો નથી, પણ શાસ્ત્ર સાંભળવામાં કરવાનો છે. આ તારો કર્ણવેધ દ્રવ્યરૂપે કરીને તને એવી સૂચના આપવામાં આવે છેકે, તે કર્ણવેધ લાવરૂપે થાઓ. એટલે આર્હત શાસ્ત્રોનું સતત શ્રવણ કરવા પ્રાપ્ત થયેલી કર્ણે દ્રિયની પટુતા સાર્યક કર્ય.

આ પ્રમાણે આ પવિત્ર સંસ્કારનો હેતુ ઘણોજ ઉત્તમ પ્રકારનો છે. તેને ધ્યાનમાં લઇને હરેક જૈન ગૃહસ્થે આ સંસ્કારના લુપ્ત થયેલા સન્માર્ગને પાછો પ્રવર્તનમાં સ્થાપવો જોઇએ; જેથી જૈનોના સંતાનો સંસ્કાર બલ પ્રાપ્ત કરીને પાછા પૂર્વ સ્થિતિમાં આવે.

સિદ્ધસૂરિ પ્રબંધ.

(ગત અંક ૯ માના પૃષ્ઠ ૨૧૦ થી શરૂ).

શુભંકર શેઠના નમ્ર વચન સાંભળી આચાર્ય બોલ્યા-શ્રાવકજી, આ તમારા પુત્ર સિદ્ધને અમે હજી દીક્ષા આપી નથી. તમારી આજ્ઞા વિના દીક્ષા આપવી, તે કોઈ રીતે ઉચિત નથી. માતા પિતાની આજ્ઞા મેળવ્યા વિના સાહુસંપણે ચરિત્ર લેનારા બાળ અથવા તરૂણ આવકોને દીક્ષા આપવી, એ શાસ્ત્ર વિરુદ્ધ છે. આ તમારા પુત્ર સિદ્ધે સાહુસથી દીક્ષા લેવા વિચાર કર્યો હતો, પણ તમારી આજ્ઞા મેલવી દીક્ષા લેવા આવવાને માટે અમે તેને પ્રથમથીજ કહેલું છે.

આચાર્ય મહારાજના એવાં વચન સાંભળી શુભંકર શેઠે

સિદ્ધમુરિ પ્રબંધ.

૧૩૧

સિદ્ધને કહ્યું, વત્સ, આપણે ઘેર ચાલ. તારી માતા અને તારી સ્ત્રી તારાં દર્શન ન થવાથી ઘણીજ ચિંતા કરે છે. પિતાના આવાં વચન સાંભળી સિદ્ધ બોલ્યો- હે પિતાજી, હવે હું ગૃહાવાસમાં આવવાનો નથી. મારું હૃદય વૈરાગ્ય યુક્ત થયું છે. આ અસાર સંસારમાંથી મુક્ત થવાને મારી મનોવૃત્તિ આતુર થઈ રહેલી છે. હવે હું જૈન દીક્ષા લઈ મારા જૈન જીવનને કૃતાર્થ કરીશ. પુણ્ય પિતા, મારી માતાને કહેજો કે તમારું વચન મને આ સંસાર સાગરમાંથી તારનારું થઈ પડ્યું છે; તેથી હું તેમનો ઘણો ઉપકાર માનું છું. આ દુરાચારી પુત્રે જીગારમાં આસક્ત થઈ તમને બધાને પીડ્યાં છે તેને માટે મને ક્ષમા આપજો.

સિદ્ધના આવાં વચન સાંભળી શુભંકર શેઠ બોલ્યા. વત્સ, આ તારી માગણી અમારાથી માન્ય થઈ શકે તેમ નથી. તું ઘેર આવ અને તારી ઈચ્છા પ્રમાણે વર્ત. તું અમોને એકનો એકજ પુત્ર છે અને તેથી અમારો સર્વ આધાર તારી ઉપર છે. તારી માતા પુત્રવત્સલા છે. તેણી પોતાના વચનને માટે ઘણો પશ્ચાત્તાપ કરે છે, તારી તરફ સ્ત્રી પતિવ્રતા હોવાથી તારા વિના દુઃખી થાય છે. આ બધો વિચાર કરી તારે ગૃહાવાસમાં આવવું જોઈએ. ચારિત્ર લેવાનો આ સમય નથી.

આ પ્રમાણે શુભંકર શેઠે સમજાવ્યાં છતાં સિદ્ધે માન્યું નહીં અને ઉલટી પોતાના પિતાને નમ્રતા પૂર્વક અરજ કરી કે, હે પિતાજી ! તમે મને ગૃહાવાસમાં લઈ જવાનો આગ્રહ કર્યો નહિં. અને તમે ખુશીથી મારા ગુરૂને કહો કે, તે મને દીક્ષા આપે. હવે મારું જીવન ચારિત્રમાંજ સમાપ્ત કરવાનું છે. આજ પર્યંત જે જે દુરાચાર સેવ્યા છે, અને જે જે અકાર્ય કર્યા છે, તે બધાંની આલોચણા ચારિત્ર દ્વારા કરી આ જીવનનો અંત લાવવાની મારી પૂર્ણ ઈચ્છા છે. પુણ્ય પિતા, તમે સુસ્ત અને આવકનાધર્મના જ્ઞાતા છો. સન્માર્ગે ચડેલા પુરૂષને ઉન્માર્ગે ચડાવવા એ કેવો મહાન દોષ કહેવાય છે? એ વાત તમે સારી રીતે સમજો.

૨૩૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

છો. હવે આ તમારો પુત્ર સંસારના મલિન માર્ગનો પરિચય થવા નો નથી. પરિત્ર પિતા, તમે શ્રાવક છો. ચારિત્ર ધર્મનો પ્રભાવ કેવો મહાન અને સુખદાયક છે? એ વાત તમારા જાણવામાં આવેલી હોવી જોઈએ. આ સંસાર દુઃખનું મૂળ અને સતત મહાન વેદનાઓને અનુભવ કરાવનારું એક મુખ્ય સાધન છે. કુટુંબને પરિવારને અને પિત્રને વિવિધ પ્રકારની વ્યાધિઓ અને વ્યાધિઓ તેમજ પ્રતિબંધો અને અસંતોષનું આખું લક્ષર ઘેરીનેજ તે સંસારીની સાથે કર્યું કરે છે. અનેક દુષ્ટ કામનાઓ જેમના હૃદયમાં પ્રતિદિન અનેકવાર આવ્યા કરે છે, એવા સંસારીઓને કર્મના બંધ વધતા જવાથી તેઓ પોતાને માટે સુવિચારના અને મોક્ષના દ્વાર હમેશને માટે બંધ કરવાનીજ પ્રવૃત્તિ કરે છે.

પિતાજી પ્રત્યેક મનુષ્યને ચિંતામણી સ્વરૂપ શરીર પ્રાપ્ત થાય છે. એ શરીરનો જો સર્વોત્તમ ઉપયોગ થાય તો સર્વોત્તમ ફળની પ્રાપ્તિ થાય છે. પ્રાપ્ત થયેલું આ શરીર અતીત, અનાગત, સર્વ કાલનું જ્ઞાન પમાડવા સમર્થ સાધન છે. મન બુદ્ધિનો રૂઝે ઉપયોગ કરનાર પુરુષ આ સકલ વિશ્વ ઉપર ધર્મનું સામ્રાજ્ય લોગવવાને સમર્થ થઈ શકે છે.

પિતાજી, મારા પુર્યતા સત્કર્મના યોગે મને આ મહાન પુરુષોને યોગ થઈ આવ્યો તેનો મહા લાભ લેવા દો. આત્મસાધન કરવાને પ્રવર્ત્તતા પુત્રને પિતાએ સહાય આપવી જોઈએ. તેમને અંતરણ્ય રૂપ ન થવું જોઈએ. માત્ર અરૂપ સમાગમમાંજ આ મહાશયોએ મને સંસારનું સ્વરૂપ દર્શાવી આપ્યું છે. તે મહાનુભાવે મને થોડીજ વાતસ્મિતમાં નિશ્ચય કરાવ્યો છે કે, સંસાર અને સંસારી જનોનો સંબંધ દુઃખ દાતા છે. જેઓ રાત્રિ દિવસ જડ, દુઃખ ધર્મવાળા વિષયોનાંજ ધ્યાન ધરે છે, તેઓમાં સુખરૂપતા કયાંથી હોય? જેઓ જ્ઞાન અને તેના સમર્થતા બંડારને રાત્રિ દિવસ રળતા હોય છે, તેમનામાં જ તે હોય છે, માટે સંસારી તથા વિષયી જનોનો સંબંધ સ્પૃહણીય નથી. માટે હે પિતાજી, મને ચારિત્ર લેવાની આજ્ઞા આપો. અને મારા મલિન આત્માનો ઉદ્ધાર કરવા દો.

સિદ્ધસૂરિ પ્રબંધ.

૨૩૩

સિદ્ધનાં આવાં વૈરાગ્યને પોષણ કરનારા વિનયી વચ્ચનો સાંભળી શુભંકર શેઠ પ્રસન્ન થઈ ગયો. પુત્રની પવિત્ર વૃત્તિ જોઈ તેના આસ્તિક હૃદયમાં પરમ સંતોષ થયો. પછી પુત્રનો આગ્રહ જોઈ શુભંકરે દીક્ષા લેવાની રજા આપી. પિતાની રજા મેળવ્યા પછી આચાર્ય મહારાજનો મોટા ઉત્સવથી સિદ્ધને દીક્ષા આપી અને તેનું સિદ્ધસૂરિ નામ પાડ્યું. સિદ્ધ પૂર્વોવસ્થામાં જોવા અનુચિત્ત માર્ગનો પથિક હતા, તેવો તે ઉચિત એવા મુનિ-માર્ગનો પથિક થયો. ચારિત્ર લેવાની સાથેજ તેનામાં કુશાગ્ર બુદ્ધિ પ્રગટ થઈ આવી. આર્હત ધર્મ શાસ્ત્રોનું શુદ્ધ તત્ત્વ જ્ઞાન તેના હૃદયમાં સ્વતઃ સ્ફુર્ણાયમાન થઈ ગયું. સૂત્ર તથા સૂત્રાર્થ—ઉભય-માં તેની સૂક્ષ્મ બુદ્ધિ પ્રસરી ગઈ. સ્યાદ્વાદ સિદ્ધાંતનું રહસ્ય નિઃશંકપણે તેના જાણવામાં આવી ગયું. ચાર પ્રકારના અનુયોગ માં તેનો અસ્પર્શિત પ્રવેશ થઈ ગયો.

એક વખતે ચતુર સિદ્ધસૂરિએ પોતાના ગુરુ મહારાજને વિનંતિ કરી કે, પૂજ્ય સ્વામી, આપ મારા ગુરુ છો, પણ આપના ગુરુની પરંપરા કેવી છે? તે મારે જાણવું છે. સિદ્ધ સૂરિના આવાં વચન સાંભળી આચાર્ય પ્રસન્ન ચિત્તે બોલ્યા—ભદ્ર, આપણે નિર્વૃત્તિ ગરુડ જગત્માં ઘણાજ પ્રખ્યાત છે. પૂર્વે શ્રી વજ્ર સ્વામી મહારાજ થયેલા છે, તે આપણા ગરુડના પ્રખ્યાત સૂરિ છે. તેમને શ્રી વજ્રસેન સૂરિ નામે શિષ્ય થયા હતા. તે મહાનુભાવ વજ્રસેનસૂરિને નાગેન્દ્ર, નિર્વૃત્તિ, ચન્દ્ર અને વિદ્યાધર-એવા નામના ચાર શિષ્યો થયા હતા. તે પછી તે નિર્વૃત્તિના ગરુડમાં મહાબુદ્ધિમાન સુરાચાર્ય થયા છે અને તેના શિષ્ય જે ગર્ગમુનિ તે હું તમારો દીક્ષા ગુરુ છું.

પોતાના ગુરુએ આ પ્રમાણે ગરુડનું વર્ણન કરી બતાવ્યું, તે સાંભળી સિદ્ધસૂરિને પોતાના ગરુડને માટે બહુ માન ઉત્પન્ન થયું. અને તે ગરુડમાં એક પ્રખ્યાત વિદ્વાન થવાની ઇચ્છા કરી. પછી સિદ્ધસૂરિએ એક નિષ્ઠાથી જ્ઞાનની ઉપાસના કરવા માંડી.

૨૩૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

પોતાની ધાર્મિક ક્રિયા સાચવવા શિવાયનો બધો સમય તેમણે સ્વાધ્યાયમાંજ નિર્ગમન કરવા માંડ્યો. ગુરૂની કૃપાથી અને શુદ્ધ ભુદ્ધિના પ્રભાવથી એ સમર્થ ધર્મવીર ભારતવર્ષના વિદ્વાનોમાં એવી સારી ખ્યાતિ મેળવી કે, જેઓ ‘સર્વ શાસ્ત્રના પારગામી’ એવા ઉપનામથી ઓળખાવા લાગ્યા.

આ સમયે ભારતવર્ષ ઉપર ઐશ્વર્ય ધર્મનો પ્રસાર ઘણો થયેલો હતો. સર્વ દર્શનોમાં ઐશ્વર્ય દર્શનની ગણના ઉત્કૃષ્ટપણે થતી હતી. ભારતના અગ્રેસર વિદ્વાનો અને કેટલાએક રાજાઓ એ દર્શનને તાબે થઈ રહ્યા હતા. ઐશ્વર્યની જ્ઞાન સમૃદ્ધિની સત્કીર્તિ ભારતની આરે દિશાઓમાં પ્રસરી રહી ગઈ. ઐશ્વર્યના આચાર્યો પોતાના તાર્કિક તત્ત્વવાદથી ઇતર દર્શનના લોકોને ક્ષણમાં પરાભવ કરી શકતા હતા.

આ પ્રમાણે ઐશ્વર્ય દર્શનની ચમત્કાર ભરેલી ખ્યાતિ સાંભળી સિદ્ધ સૂરિના મનમાં તે બાણવાની ઉત્કંઠા પ્રગટ થઈ આવી. “જેન શાસન કરતાં ઐશ્વર્ય શાસન શી રીતે ચડીયાતું થઈ શકે?” એવી શંકા અને તર્ક સિદ્ધ સૂરિની મનોવૃત્તિમાં વારંવાર થવા લાગ્યા. આથી એ મહાનુભાવે તે જિજ્ઞાસા પૂર્ણ કરવાની ઇચ્છા કરી અને તેઓએ પોતાના ગુરૂની પાસે આવી નીચે પ્રમાણે વિનય પૂર્વક વિજ્ઞાપિત કરી—

ભગવન, આ ભારત ભૂમિપર ઐશ્વર્ય લોકોની સત્કીર્તિ સારી સંભળાય છે, તેનું શું કારણ છે? તે બાણવાની મારી ઇચ્છા થઈ છે તેથી આપ આજ્ઞા આપો તો ઐશ્વર્ય લોકોના પ્રમાણ શાસ્ત્રોનો તેમની પાસે જઇને હું અભ્યાસ કરું. તેમના પ્રમાણ શાસ્ત્રો કેવા ચમત્કારી અને પ્રોઢ વિચારોથી ભરેલાં છે? એ જાણતા નિશ્ચય કરવાની મારી ઇચ્છા થઈ છે.

હે સ્વામી! ઐશ્વર્ય દર્શનનું આવલોકન કર્યાપછી હું તેનું ખાંડન કરવાને સમર્થ થઈ શકીશ. અને આપણા જૈન સિદ્ધાંતનો મહાન ઉત્કર્ષ કરી શકીશ. સિદ્ધ સૂરિનાં આવાં વચન સાંભળી ગર્ભા

સિદ્ધસૂરિ પ્રબંધ.

૨૩૫

આર્ય વિચારમાં પડી ગયા. ક્ષણવાર વિચાર કર્યા પછી તેમણે જણાવ્યું—શિષ્યવર્ય, તમારી ઇચ્છા પૂર્ણ કરવાને હું અત્યંત ખુશી છું, તથાપિ મારા હૃદયમાં અનેક જાતની શંકાઓ આવ્યા કરે છે. ઐશ્વર્ય દર્શનના વિક્ષાનો ઘણું વિલક્ષણ હોય છે. તે લોકો એવા તો પ્રખ્યાતી છે કે, તેમણે કદપેલા હેત્વાભાસોથી લોકોના હૃદયને પીગળાવી નાંખે છે. તેમના તાર્કિક વિચારો એકવાર સાંભળવાથી મનન કરેલા વિચારોને પણ ફેરવી નાંખે છે. તેથી તમારા પવિત્ર હૃદયના સમ્યક્ત્વ ભરેલા મદવિચારો ઉપર તેઓ બિપરીત અસર કરી શકશે અને તેથી તમોને કંઈક પણ અનર્થ થશે, એમ મને ભાસન થાય છે. વળી આ સૂમયે દેખાતા નિમિત્તથી પણ એમ જણાય છે કે, તમે તમારા ઉપાર્જન કરેલા પુણ્યોનો ત્યાં જઈને નાશ કરશો. અને ચિંતામણિ રત્ન જેવા આ સનાતન જૈન ધર્મરૂપ ચિંતામણિને ગુમાવી બેશશો. ગુરૂ મહારાજનાં આવાં વચન સાંભળી જૈન સિદ્ધાંતના સારને જાણનારા સિદ્ધસૂરિ વિનયથી બોલ્યા—મહાનુભાવ ગુરૂવર્ય, આપે જે સૂચના આપી તે મારા ધ્યાનમાં છે. મારે માટે જરાપણ શંકા રાખશો નહીં. મારી શ્રદ્ધા અવિચલ છે. ઐશ્વર્ય દર્શનના અમત્કારી પ્રભાવમાં હું કદિપણ લિપ્ત થવાનો નથી. મારા સ્યાદ્વાદ સિદ્ધાંતની આગળ તેઓના મન-કલ્પિત વિચારો ક્ષણવાર પણ ટકી શકવાના નથી. એ વાત મારા મનમાં દ્રઢ થઈ ગઈ છે. આપનો ઉપદેશ વજ્રરૂપની જેમ મારા આસ્તિક હૃદયમાં જે સ્થાપિત થયેલો છે તે કદિ પણ ચલિત થવાનો નથી.

મહાશય વર્ય, આપ મહાનુભાવની આગળ મારે મારી શ્રદ્ધાની વિશેષ પ્રશંસા કરવી તે યોગ્ય નથી. તથાપિ મારી શ્રદ્ધા કેવી છે અને મારા હૃદયમાં સંબેગનો રંગ કેવો સ્થાપિત થયેલો છે? તેના પૂરાવા રૂપે આ નવીન ગ્રંથો આપની આગળ નિવેદન કરું છું.

આ પ્રમાણે કહી સિદ્ધસૂરિએ પોતે રચેલા બે ગ્રંથો ગર્ભા-

૨૩૬

આત્માનન્દ પ્રકાશ

ચાર્યની આગળ મુક્યા હતા. તેઓમાં એક ગ્રંથ ઊપમિત ભવ પ્રપંચા કથા એવે નામે હતો અને બીજો ધર્મગણિએ રચેલ- ઉપદેશ માળા ઉપર રચેલી ટીકાનો હતો. આ બંને ગ્રંથોની રચના જોઈ ગર્ગાચાર્ય ઘણાજ પ્રસન્ન થયા હતા. પોતાના પ્રભાવિક શિષ્યની આવી અસાધારણ વિદ્વત્તા જોઈ તેઓને ખાત્રી તો થઈ હતી કે, કદિ આ શિષ્ય બૌદ્ધદર્શનનું અવલોકન કરે તો પણ તેની શ્રદ્ધા અવિચળ રહેવાનો સંભવ છે. પણ નિમિત્તનો પ્રભાવ જોતાં તેમના મનમાં શંકા રહ્યા કરતી હતી. તેથી આચાર્યે પુનઃ અશંક હૃદયે જણાવ્યું. હે શિષ્ય સિદ્ધ, તારી વિદ્વત્તા જોઈ મને સંતોષ થાય છે. આ ઉપમિત ભવ પ્રપંચા કથાનો ગ્રંથ તારા હૃદયના સંયોગને, વૈરાગ્યને અને મહા પાંડિત્યને સૂચવે છે તેમજ દ્રઢ કરે છે, તથાપિ બૌદ્ધ દર્શનના કપટ જાલનો અને તેઓના લેખોના અમત્કારોનો વિચાર કરતાં તને ત્યાં મોકલતા મને મારા મનમાં શંકા રહ્યા કરે છે.

સિદ્ધે આગ્રહથી જણાવ્યું, સ્વામી એવી શંકા રાખશો નહિ, હું મારી શ્રદ્ધાને કદિપણ ફેરવીશ નહિ. મારા હૃદય ઉપર આર્હત ધર્મની મુદ્રા વજ્રલેપ થઈ ગઈ છે. સમ્યક્ત્વના પ્રોઠ પ્રકાશે મારા હૃદયના અધિકારને દૂર કરી તે પર સાડું અજવાળું પાડ્યું છે. પ્રિય ગુરૂજી, શંકા રાખશો નહીં. મારા હૃદયની ઉત્કંઠા પૂર્ણ કરવાને મને જવાની આજ્ઞા આપો.

સિદ્ધનો આવો અતિ આગ્રહ જોઈ ગર્ગાચાર્ય ક્ષણવાર વિચાર કરી બોલ્યા—સિદ્ધ, ત્યાં જવામાં મારી ખુશી તો નથી, તે છતાં પણ જો તને ત્યાં જવાનીજ ઉત્કંઠા હોય તો આ અમારું ધર્મધ્વજ (રજોહરણ) અમને પાછું અર્પણ કર અને દરીવાર મારી પાસે એકવાર પાછું આવવાનું વચન આપ. ગુરૂના આવા વચન સાંભળી સિદ્ધમૂરી બોલ્યા—ભગવન, આપે મારી ઉપર અનિર્વચનીય ઉપકાર કર્યો છે, તેથી હું આપનું વચન કદિપણ ઉલ્લંઘન કરીશ નહિં જરૂર હું આપની પાસે પાછો આવીશ તે બૌદ્ધ લોકોના પ્રમાણ

વાસ્તુ યાને પ્રવેશ મહોત્સવ.

૨૩૭

શાસ્ત્રો બહુ દુર્બોધ છે, એવું મારા સાંભળવામાં આવ્યું છે; તેથી ફક્ત મારી બુદ્ધિની પરીક્ષા કરવાને માટેજ હું ત્યાં જાઉં છું. આ પ્રમાણે કહી મહાનુભાવ સિદ્ધસૂરિ ગુરૂને મંદના કરી ધર્મધ્વજ અર્પણ કરી અને મુનિવેષ બદલાવી મહાબોધ નામના બૌદ્ધ લોકોના નગરમાં ગયા હતા.

અપૂર્ણ.

વાસ્તુ યાને પ્રવેશ મહોત્સવ.

આ અક્ષય તૃતીયાના મંગલિકદિવસે અમારી આત્માનંદ સભાએ પોતે ખરીદ કરેલા નવા મકાનમાં અમારી સભા અને તેને અંગે લાગુછેરી અને તે સાથે એક સારું જ્ઞાન મંદિર કરવામાટે વાસ્તુ પ્રવેશ મહોત્સવ કર્યો હતો. જે સ્થાન લાવનગરમાં લોઢી પોશાળના નામથી ઓળખાય છે. એ સ્થાન લાવનગરની જૈન પ્રજાના વસ્તીના મોટા ભાગમાં હોવાથી સર્વરીતે ધાર્મિક ક્રિયાની અનુકૂલતાવાળું ગણાય છે. તે સાથે તેની બાંધણી ઘણી સુશોભિત હોવાથી ધર્મના બહોરકામને માટે તે ઘણુંજ ઉપયોગી થઈ પડે તેવું છે.

અક્ષય તૃતીયાના મંગલમય પ્રજાતે આત્માનંદ સભાના સર્વ સભાસદો જિનપૂજા વગેરે નિત્ય ક્રિયા કરી સભાના પૂર્વના સ્થાન ઉપર એકઠા થયા હતા. જરાજર સુહૂર્તનો સમય નજીક આવ્યો એટલે વાસ્તુ કુંડલશી તથા જ્ઞાનને લઈ સર્વ મંડલ ગાળતે વાજતે શહેરના બહોર રસ્તા ઉપર નીકળ્યું હતું. જો કે વરલોટો સામાન્ય હતો, તથાપિ પ્રેક્ષકોના મનને આકર્ષે તેવો સુંદર દેખાતો હતો. વાસ્તુકલ્પને જેન વિધિ પ્રમાણે અલંકૃત કરી એક સુંદર કુમારિકાએ પોતાના મસ્તક ઉપર ધારણ કર્યો હતો. તેની પાછળ અત્રેની ઉજ્જવળ જૈન કન્યાશાળા ની બેઠાં શ્રાવિકાઓ સુંદર શૃંગાર ધારણ કરી મધુર ગીત ગાતી ગાતી આવતી હતી. તેની આગળ દેશી જેન્ડ શ્રવણને સુખ આપે તેવું મધુર સંગીત કરતું આવતું હતું. જરાજર સુહૂર્તનો યોગ્ય સમય આવ્યો.

૨૩૮

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

એટલે તે સર્વ મંડળ પોતાના વાસ્તુ સ્થાનમાં આવી પોહોંચ્યું અને આદીશ્વર ભગવાનની જયના અને વિજયાનન્દ સૂરિના વિજયના નાદ કરી તેણે પોતાના નવીન મંદિરમાં પ્રવેશ કર્યો હતો.

તે નવીન મંદિરને મંગલ તોરણો, છોડો અને બીજી જ્ઞાન સાધનેની સુંદર સામગ્રીથી સુશોભિત કરવામાં આવ્યું હતું. તેના નીચે માળ ઉપર પ્રભુજીની સુંદર પ્રતિમાજી પધરાવવામાં આવ્યા હતા અને વચક્ષા માલમાં વાસ્તુ કલ્પશની પ્રતિષ્ઠાનું મંગળ સ્થાન રાખવામાં આવ્યું. હતું જ્યાં ભૈરવીના રાગથી મનને રંજન કરનારી સરજાઈના સુરની સાથે નોખતના નાદ થઈ રહ્યા હતા.

પછી વાસ્તુકલ્પશને વિધિથી તેના નિર્મિત સ્થાન ઉપર મુકવામાં આવ્યો હતો. અને તેને બાલ શ્રાવિકાએ ચંદન, અક્ષત અને પુષ્પથી વધાવ્યો હતો. ત્યારબાદ સભાના પ્રમુખ શા. મગન-લાલ ઓધરજીએ જૈન વાસ્તુ વિધિ પ્રમાણે તેની પૂજા વગેરે ગંધી ક્રિયા કરી હતી, જે ક્રિયા અત્રેના પ્રખ્યાત શાસ્ત્રી નર્મ-દાશંકર દામોદરને હાથે કરાવવામાં આવી હતી. અને તેજ વખતે આ નવા મકાનનું શ્રી આત્માનન્દ ભૂવન એવું નામ આપવામાં આવ્યું હતું. હવેથી તે નામે ઓળખવામાં આવશે. વાસ્તુ ક્રિયા સંપૂર્ણ થયાપછી શાસ્ત્રીજીનો આશીર્વાદ અંગીકાર કરી અને આ પવિત્ર અને માંગલિક કાર્યના ઉમંગને પ્રગટ કરનારી ભાવના લઈ સર્વ મંડળ વિસર્જન થઈ ગયું હતું, તેજ દિવસે મધ્યાહ્ન પછી તે નવીન મંદિરમાં પ્રભુજી પુજા ભજાવવામાં આવી હતી. તે પ્રસંગે અત્રેના રાજગાયક લોજક દલયુખરામને તેના સંગીતના સાજ સાથે ગોલવામાં આવ્યા હતા. આથી પૂજનો ઠાક ઘણેજ ઊંચા પ્રકારનો જામ્યો હતો. બપોરના પાંચ વાગે પૂજની સમાપ્તિ થતાં આ માંગલ્ય મહોત્સવના પ્રભાવને સૂચવનારી બીજી પ્રભાવના લઈ સર્વ મંડળ મિષ્ટાન્ન લોજન ઉપર ગયું હતું.

પછી રાત્રિના સાડા સાત વાગે તે નવીન મંદિરમાંજ એક જાહેર સભા ગોલાવવામાં આવી હતી, જેમાં તે સભાના

વાસ્તુ યાને પ્રવેશ મહોત્સવ.

૨૩૯

સમ્યગૃહસ્થો ઉપરાંત ણીજ નૈન ગૃહસ્થોને આમંત્રણ કરવામાં આવ્યું હતું. પ્રમુખના આસન પાસે 'ગોઠવેલા' બે આસનોમાં સભાના હુમેશના પ્રમુખ શા. મગનલાલ ચોધવણ અને તેમની જમણી તરફ અત્રેના સંઘના અગ્રેસર ગૃહસ્થ વોરા હડીમિંગ ઝવેરચંદને બેસાડવામાં આવ્યા હતા. નિયમિત કરેલો સમય થતાં સભાના સેક્રેટરી શા. દાસોદર હરજીવનદાસે ટુંકા શબ્દોમાં સભા ભરવાનો હેતુ કહી સંભળાવ્યો હતો. તે પછી કેન્ડેનસના પ્રસિદ્ધ વક્તા અને આ સભાના અગ્રેસર માન્ય સભાસદ શ્રી. યદુભાઈદાસ ત્રીલોચનદાસ ગાંધીએ જ્ઞાન અને જ્ઞાનપ્રેરણા ભાવે ઉપયોગી વિષય ઉપર ધણું જ અસરકારક ભાષણ કર્યું હતું. જ્ઞાન એ શી વસ્તુ છે, જ્ઞાનને માટે જૈન શસ્ત્રે નાંચું લખ્યું છે? જ્ઞાનની આરાધના કરવાથી શા શા લાભ થાય છે, જ્ઞાન વિનાનું માનવ જીવન કેવું નકાચું છે? જ્ઞાનનો પ્રભાવ અને તેનું મહાત્મ્ય કેવું છે? જ્ઞાનાવરણીય કર્મ જાપાવવાનું સાધન જ્ઞાન છે અને જ્ઞાનના ગુણથી આત્માની નિર્ગળતા પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. એ વગેરે ધણું અસરકારક વિવેચન કર્યું હતું, તે વિચારના પ્રસંગમાં તે તરફથી વક્તાએ આત્માનંદ રાજાએ વાસ્તુ કરેલા આત્મીય સ્થાનનો ઉપયોગ લવિષ્યમાં જ્ઞાન સંદેશ કરવાનો માટે છે. એ વાત જણાવી હતી, અને લવિષ્યમાં આ સુંદર સ્થાન ભારત વર્ષની જૂન પ્રજામાં એક જ્ઞાન સંદેશને નામ પ્રખ્યાત કરવાની સભાની ઉત્તમ ધારણાને માટે આત્માનંદ રાજાના આંતરંગ વિચારો મગત કરી તે વિષે સાડું વિવેચન કર્યું હતું.

તે પછી આ સભાના ઉપ પ્રમુખ શ્રીકે. ગુણજીભાઈ ગાંધીએ ઉપરના વિષયની પુષ્ટિને માટે સારા અસરકારક શબ્દોમાં સંક્ષિપ્ત વિવેચન કરી સભાએ આરંભેલા આ નવીન કાર્યને માટે દૃઢાંતરે ભર્તૃહરિતા બે દોડો આપી રૂર્વે. સંપત્તી વૃદ્ધિની અને આવા સર્વોપયોગી કાર્યમાં દ્વેષ, ઇર્ષ્યા, વગેરે દોષોને દૂર કરી સહાય કરવાની આવશ્યકતા દર્શાવી હતી. ત્યારપછી

૨૪૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ સભાના કાર્યવાહક અને શુભ ચિંતક અત્રેની હાઈસ્કુલના શાસ્ત્રી નર્મદાશંકર દામોદરે જ્ઞાનના વિષયને શાસ્ત્રીય રીતિ-માં મુકી બુદ્ધિ રીતે વિવેચન કર્યું હતું. તે વિદ્વાન વક્તાએ જ્ઞાન-ને આરાધન કરવામાં વર્ણત્રિપુટી, આનંદ ત્રિપુટી અને ધર્મ ત્રિપુટી-એ ત્રણ પ્રકારની ત્રિપુટી દર્શાવી તેને અંગે સંસ્કૃત શ્લોકોના દાખલા આપી ઉક્ત વિષયને પદ્ધતિ કર્યો હતો. અને તે સાથે ભારતવર્ષની આર્ય પ્રજામાં જ્ઞાન સમૃદ્ધિમાં થયેલા-તી જૈન કૌમને જ્ઞાનનું આરાધન કરવાની ઉત્તમ સૂચના આપી હતી. તે પછી શિષ્યોએ પોતાનું શિષ્યપણું કેવી રીતે અદા કરવું જોઈએ? તેને માટે વિવેચન કરી તે ગુણને ધારણ કરનારા આત્માનંદ સભા ના સભ્યોની પ્રશંસા કરી તેમની ગુરુભક્તિ-નાં વળાણ કર્યાં હતાં અને તે પ્રસંગે આચાર્ય શ્રી આત્મારામજી અને વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજના ગુણોનું સ્મરણ કરાવી તેમણે જૈન વર્ગ ઉપર કરેલા મહાન્ ઊપકાર વિષે વિવેચન કરી બતાવ્યું હતું, સાથે જૈનોના પ્રાચીન ગ્રંથકરોની જ્ઞાન સમૃદ્ધિની ભારે સ્તુતિ કરી હતી. તે પછી નીચેના આશીર્વાદનો નવીન શ્લોક ઊચ્ચારી શાસ્ત્રીજીએ પોતાનું ભાષણ સમાપ્ત કર્યું હતું.

(શાર્દૂલવિક્રીડિત).

વાવચંદ્રદિવાકરૌહિ ગગને સ્વીય પ્રભા ખાસુરૌ ।

યાવદ્નૂઃ શુભ તીર્થ ચૈલસાહિતા પ્રોદ્ભાસતે ધર્મતઃ ॥

યાવદ્વીર જિનસ્ય વાગ્ વિવ્રસતિ શ્રી ધર્મવત્સાન્વિતા ।

“ આત્માનંદ સભા ” સ્વસમ્ય સહિતા તાવચ્ચિરંજીયતામ્ ॥૧॥

“ જ્યાંસુધી સૂર્ય ચંદ્ર આકાશમાં પોતાની કાંતિથી પ્રકાશે, જ્યાંસુધી આ ભૂમિ જૈન તીર્થો અને ચૈત્યો સહીત ધર્મથી પ્રકાશે અને જ્યાંસુધી શ્રી વીર પ્રભુની વાણી ધર્મે તત્વની સાથે વિલાસ કરે ત્યાંસુધી આ આત્માનંદ સભા પોતાના પર-પરાના યજ્ઞસદોની સાથે ચિરકાલ જય પામે. ”

અમારો મહાન પ્રયાસ.

૨૬૧

તે પછી શા. જીવરાજ યોધવજી બી. જો. એલ. જોડ બી. જો ચાલતા પ્રસંગ વિષે ઘણા ઉંચા શબ્દોમાં વિવેચન કર્યું હતું. તે અનુભવી વિદ્વાને જ્ઞાનની મહત્તા વિષે કેટલી એક સૂચના કરી દરેક જૈન વ્યક્તિએ આ સલાને સહાય આપવાની આવશ્યકતા જણાવી હતી. તે પછી સલાના પ્રમુખ શા. મગનલાલ યોધવજીએ વક્તાઓનો અને તે પ્રસંગમાં ભાગ લેનારા ગૃહસ્થોનો આભાર માની પોતાના હૃદયનો પૂર્ણ સંતોષ પ્રગટ કર્યો હતો. તે પછી સલાના બીજા સેક્રેટરી શા. ભગવાનલાલ કરશનજીએ આવેલા ગૃહસ્થોનો આભાર માની સલા વિસર્જન થવાની સૂચના કરી હતી. તે પછી સલાના ચેરમનશા. મણિલાલ ઘેલાલાઈએ ફોનોગ્રામનું પ્રધુર અને આનંદ કારક સંગીત સંભળાવ્યું હતું. તે પછી રાત્રિના દશ વાગે સ્વર્ગવાસી આચાર્ય શ્રી વિજયાનંદ સૂરિના કીર્તિ સ્તંભ રૂપ એલવિખ્યાના જ્ઞાન મંદિર નો વિજય ઇચ્છી સર્વ સમાજ જય ધ્વનિ સાથે અંગમાં ઉમંગ ધરી વિસર્જન થયો હતો.

અમારો મહાન પ્રયાસ.

અમારી સલાનો લાંબા વખતથી એક સાડ જ્ઞાનાલય કરવા માટેનો શુભ ઇરાદો હતો, જેને માટે નિરંતર આ સલા પ્રયાસ કરતી હતી. આવા મહાન કાર્યને માટે પ્રથમ સ્થાનને અનુષ્ઠાનની હુમેશાં જરૂર હોય છે. તે પ્રયાસ અમારો ગયા માસમાં સફળ થયો છે; જે સમાચાર અમારા ગયા માસના માસિકમાં આપવામાં આવ્યા છે. પ્રથમ સ્થાન આ સલાએ દીર્ઘ દૃષ્ટિ વાપરી મોટી રકમથી ખરીદેલ છે, જે સ્થાન લોહી પોશાળના નામથી યોજાખાતું મકાન કહેવાય છે. આ સ્થાન એટલું બધું વિશાળ, સુંદર, અને તદન પથ્થરનું બાંધેલું હોઈને ઘણે ભાગે ક્ષયરૂપ જેવું છે. સદરહુ મકાન લગભગ ૬૦ ફુટ લાંબુ, ૨૦ ફુટ પહોળું છે. હજી આ મકાનને લાકડ કામ કઢાવી નાંખી,

૨૪૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

તેમાં લોખંડ કામ નાંખી તેને તદ્દન ફાયરપ્રુફ બનાવવા આ સભા ખાસ ઇરાદો રાખે છે.

આ મકાનમાં ખાસ એક જ્ઞાન મંદિર જેવું કે આ ભારત વર્ષમાં કોઈ સ્થળે નથી તેવું, ચાલતા જમાનાને અનુસરીને પુસ્તકોનું દરેક રીતે રક્ષણ થઈ શકે તેવું કરવાનો પ્રયાસ આ સભાએ શરૂ કરેલો છે. આ જ્ઞાન મંદિરમાં જૈન દર્શનના ચારે અનુયોગના ન્યાય અને તત્ત્વજ્ઞાનના, તમામ જાતના લખેલા છાપેલા ગ્રંથોનો સંગ્રહ એકઠા કરવાનો ખાસ ઇરાદો આ સભાનો છે; અને તેમ કરતાં તે ગ્રંથો વાંચવા, લખાવા, લખાવવા દેશ પ્રદેશના કોઈ સાધુ મુનિ મહારાજ, યાને સાધ્વીજી મહારાજ યા જૈન બંધુઓ ઉપયોગમાં લેવા તેઓ સાહેબો અમોને લખી જણાવશે તો તે કાર્યની ખાત્રી થયે અમારાજ ખર્ચે મોકલવામાં આવશે.

વળી કેટલાએક સાધુ મુનિ મહારાજઓને પોતાના ઉપયોગના પુસ્તકો, પ્રતો, ગ્રંથો વિગેરે તેઓ સાહેબો ત્રિહાર કરી દેશ પ્રદેશ વિચરતા હોવાથી, સાથે રાખી શક્તા નથી, અને કેટલેક એવે સ્થળે નિરુપાયે રાખવા પડે છે કે જ્યાં તેનું જોઈએ તેવું રક્ષણ થઈ શકતું નથી. એવું આ સભાના જાણવામાં માનવામાં આવ્યું છે, જેથી દરેક મુનિ મહારાજઓને અમારી નમ્ર વિનંતી છે કે તેવી સગવડતા આ સભાએ ખરીદેલા સ્થાનમાં થઈ શકે તેમ છે; જેથી તેઓ સાહેબોનો જે વિચાર હશે તો અમો અમારી સભાએ તે જાળવવાનું કરેલા નિયમાનુસાર અમો લેને સારી રીતે રક્ષણ કરી સાચવીશું, અને તેઓ સાહેબોને જ્યારે તેમાંથી પોતાના ઉપયોગને માટે મંગાવશે, ત્યારે આ સભાના ખર્ચે અમો મોકલવાને પણ ઇરાદો રાખીએ છીએ. આવા સ્તુત્ય ભરેલા કાર્યને માટે, તેમજ આ સભા તેવા અનેક ઉત્તમ કાર્યને કરવાની અભિલાષા ધરાવતી હોવાથી અને પ્રયાસ કરતી હોવાથી દરેક સાધુ મુનિ મહારાજઓ તેમજ જૈન બંધુઓએ તેમજ

કચ્છ મહોદય.

૧૪૩

મરહુમ ગુરુરાજના પરમ ભક્તોએ તેવા ઉત્તમ કાર્યને માટે હવે નિરંતર પોતાથી બનતી દરેક પ્રકારની મદદ આપવાની કૃપા કરવી.

આવો અમારો શુભ વિચાર જણાવી જ્ઞાન મંદિરની આવશ્યક્તા અને તેનાથી થતા લાભો માટે હવે પછી અમે અમારા માસિકમાં જણાવીશું બોજ વિનંતી.

લી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

ભાવનગર.

કચ્છ મહોદય.

અથવા

મુનિ વિહારથી થતા લાભ.

ગયા પ્રથમ ચૈત્ર માસમાં કચ્છદેશમાં આવેલા નાગલપુરમાં આનંદ ઉત્સવ થઈ રહ્યો હતો. તે ગામમાં માંડવીનાં ગૃહસ્થ શામળ પદમશી અને ત્યાંના સંઘે મળીને એક મનોહર ચૈત્ય કરાવેલું છે, તેમાં શ્રી અન્નિતનાથની સુંદર મુર્તિ આવેલી છે. મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજની ઉપદેશ વાણીના પ્રભાવથી કચ્છી જૈન પ્રજાની ભાવના શુકલપક્ષના ચંદ્રની જેમ વધતી જાય છે. આર્હતવાણીના ઉત્તમ ઉપદેશ વિના અજ્ઞાનરૂપ અંધકારમાં અથડાતી કચ્છી પ્રજા ઉપર હંસવાણીરૂપ સૂર્યની પ્રભાનો ભારે પ્રકાશ પડ્યો છે. એ વાણીના પ્રભાવથી નાગલપુરમાં પ્રથમ ચૈત્રમાસની શુકલ ત્રયોદશીને દિવસે અઠ્ઠાઈ ઉત્સવનો સમારંભ થયો હતો. એ મહોત્સવ પ્રસંગે પ્રભુની પૂજાઓ મોટા ઠાઠમઠથી લણાવવામાં આવી હતી. તેમજ પ્રભુની ભક્તિ વિશેષ ઉત્તેજિત થાય તેને માટે સંગીતના સંપૂર્ણ સાધનો ત્યાં લાવવામાં આવ્યા હતા. આ સમારંભનો મહાન્ લાભ મેળવવાને માંડવીના ભાવિક શ્રાવકોએ તેમાં મોટો ભાગ લીધો હતો. ત્યાંના

૨૪૬

આત્મોન્નત પ્રકાશ.

સ્થાનિક ગૃહસ્થો અને બાહ્યના ગૃહસ્થો તરફથી ગંધી મંત્રી ચોવીશ તીર્થંકરોની સંખ્યાને સાર્થક કરનારી ચોવીશ પૂજાઓ ભણાઈ ચુકી હતી. આ ઉત્સવને ઉમંગથી વધારનારા ભવ્ય શાવકોએ જલયાત્રાનો મોઝે વરઘોડો ચડાવ્યો હતો. જેની શોભા અલૌકિક હતી.

જૈન વિદ્વાનોના માનસમાં હંસ સમાન મુનિવર્ય શ્રી હંસ-વિજયજીના વ્યાખ્યાનની વિશિષ્ટ વાણીને સાંભળ્યા આસપાસના સેહેરા તથા ગામેથી આજ્ઞાત વૃદ્ધ જૈન પ્રજા ઉલટી આવે છે અને પોતાની ધર્મિક ભાવનાને વિશેષ જાગ્રત કરે છે. નાગલપુર જેવા સાધારણ ગામમાં આવો મનોહર ધર્મિક દેખાવ થાય, એ પ્રભાવ વિદ્વાન મુનિવરોના વિહારનોજ છે. જે જે ક્ષેત્રોમાં મુનિવરો વિચરતા નથી. તે તે ક્ષેત્રોમાંથી ધર્મની ભાવના લાંબે કાળે નષ્ટપ્રાય થઈ જાય છે એને જે જે ક્ષેત્રોમાં વિદ્વાન મુનિઓના વિહાર થયા કરે છે, તે તે ક્ષેત્રોમાં ધર્મની ઉન્નતિ સારી થાય છે. એ દાખલો મુનિવર્ય શ્રી હંસવિજયજીના અને પંન્યાસ શ્રી સંપત્તિવિજયજીના વિહારથી કચ્છભૂમિમાં પ્રત્યક્ષ જાન્યો છે. એ વિદ્વાન મુનિવરે કચ્છ જેવી ઉપર ભૂમિને ધર્મ રૂપ કંપવૃક્ષથી નવ પશુવિત કરી દીધી છે.

પુસ્તકોની પહેાંચ.

શ્રી કચ્છી દશા યોગવાળ જૈન પાઠશાળા છઠો વાર્ષિક રીપોર્ટ-સં, ૧૯૬૨ શ્રી કચ્છી દશા યોગવાળ જૈન યોર્ટીંગ સ્કુલ. પ્રથમ રીપોર્ટ. સં. ૧૯૬૦થી સં. ૧૯૬૨. શ્રી કચ્છી યોગવાળ (દેહુરા વાસી) જૈન પાઠશાળા દ્વીતીય વાર્ષિક રીપોર્ટ સં ૧૯૬૨ શ્રી માંગરોળ શ્રામાળી વણિક હોસ્પિટલ ફંડનો સં ૧૯૬૨ના વર્ષનો રીપોર્ટ તથા હિસાબ. શ્રી સુખગી રત્ન ચિંતામણી સ્થાનક વાસી જૈન મિત્ર મંડળ દ્વીતીય વાર્ષિક રીપોર્ટ સં ૧૯૬૧ના આશાઠ શુદ્ધ ૧ થી સં, ૧૯૬૨ના જેઠ વદ ૦) સુધી. લીંબડી પાંચરાપોળનો વાર્ષિક રીપોર્ટ સં ૧૯૬૨